

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Pars Gestorum Quae In Prima Ephesina sancta Synodo habita sunt pro
epistolis sanctae memoriae Cyrilli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO
CHRISTI
553.

thematizet: dogma eius modo anathematizet. Et sic Ibas, Nestorio anathematizato & Eutyche, & impiis eorum dogmatibus, nec non etiam anathematizatis omnibus non ita sapientibus sicut sapit sancta Synodus, susceptus est. Ostenditur igitur Ibas etiam inde, quod non solum abnegavit, sed etiam anathematizavit epistolam contrariam per omnia constitutam expositæ definitioni a sancto Calchedonensi Concilio, sicut & vestra beatitudo per inquisitionem inueniet.

Sancta Synodus dixit: Scimus & nos hæc ita subsecuta esse: tamen cautiùs æstimantes talia iudicare ex his quæ in antecedentibus sanctis Synodis disposita sunt, & scientes quod in Ephesina prima sancta Synodo de epistolis sancti Cyrilli, & in ipso Calchedonensi Concilio de epistola sanctæ memoriæ papæ Leonis quædam mota sunt, necessariù esse putauimus, ex his quæ in prædictis sanctis Synodis gesta sunt, partes illas, quæ hæc continent, manifestari, vt pro ampliore subtilitate & inde instructam sic propositorum disceptationem faciamus.

Et cum suscepisset Callonymus reuerendissimus diaconus & notarius, recitauit.

PARS GESTORVM QVÆ IN PRIMA AB. 1.

*Ephesina sancta Synodo habita sunt pro epistolis
sanctæ memoriæ Cyrilli.*

* nota-
riorum

PETRVS presbyter Alexandria & primicerius * notarius dixit: Habemus præ manibus sanctissimi & reuerendissimi Cyrilli archiepiscopi epistolam scriptam ad reuerendissimum Nestorium, suasionis, & admonitionis plenam, vtpote non recte sapiente eo: quam si iusserit vestra sanctitas, legam. Acacius episcopus Melitenæ dixit: Quoniam religiosissimus & reuerendissimus presbyter Petrus, principium sermonis faciens, ait missa esse quædam a reuerendissimo & sanctissimo episcopo Cyrillo ad reuerendissimum Nestorium, vtpote non recta doctrina vtentem, consequens est & hæc legi. Et prolata est epistola sanctæ memoriæ Cyrilli in Epheso, ita habens:

Reuerendissimo & Dei cultori & confacerdoti Nestorio,
Cyrillus in Domino salutem.

ANNO
CHRISTI
535.

Habetur in
Concilio
Ephesino,
part. 1. cap.
8. & in Cal-
ched. act. 1.

Psal. 13.

Matth. 18.

1. Cor. 13.

OBLOQVNTVR quidam, sicut audio, de mea opi-
nionem apud tuam reuerentiam, & hoc frequentius,
Conuentus maxime nobilium obseruantes, vt puto dele-
ctare tuum æstimantes auditum, & inconsultas emittunt
voces, læsi quidem nihil, conuicti autem, & hoc vtiliter;
vnus quidem quod cæcos lædebat & pauperes, alter vero
quod contra matrem tetendit gladium, alius vero quod
cum ancilla aurum furatus sit alienum, & huiusmodi sem-
per habens opinionem, quam non optet aliquis continge-
re aliquibus etiam valde inimicis. Verumtamen non mihi
multus de talibus sermo est, vt non vltra Dominum & do-
ctorem, neque super patres existentis in me breuitatis ex-
tendam mensuram. Non enim possibile est prauorum im-
portunitates euitare, si quoquo modo quis eligat viuere.
Sed illi quidē maledictione & amaritudine plenū habentes
os, reddent omnium iudici rationem: conuertar vero
rurfus ego ad hoc, quod me magis condecet, & cōmone-
bo etiam nunc vt fratrem in Christo, doctrinæ verbum &
fidei sensum cum omni cautela facere ad populos: cogita-
re etiam, quod scandalizare vnum solum ex pusillis cre-
dentibus in Christum, intolerabilem habet indignatio-
nem: si vero multitudo sunt mœrentium, quomodo non
omni arte necesse est, vt oporteat prudentius auferre
scandala, & sanum fidei dilatare sermonem quarenti-
bus veritatem? Erit vero hoc & valde recte, si sancto-
rum patrum legentes libros, magni eos æstimare festine-
mus, & probantes nosmetipsos, si sumus in fide, secundum
quod scriptum est, illorum rectis & irreprehensibilibus
*sectis nostros intellectus optime coniungamus. Ait igi-
tur sancta & magna Synodus, ipsum ex Deo Patre natura-
liter genitum Filium vnigenitum, ex Deo vero Deum
verum, lumen de lumine, per quem omnia fecit Pater, de-
scendisse, incarnari, humanari, pati, resurgere tertia die,
& ascendere ad cælos. Hæc & nos sequi oportet verba &
dogmata, cogitantes quid incarnari & humanari signi-
ficet ex Deo Verbum. Non enim dicimus, quod Verbi
natura conuersa facta est caro, neque quod in totum ho-

* inlice-
tis

ANNO
CHRISTI
533

minem, qui est ex anima & corpore, translata est: illud vero magis, quod carnem animatam anima rationabili vniens Verbum sibi secundum subsistentiam, ineffabiliter & incomprehensibiliter factus est homo, & appellatus est filius hominis, non secundum voluntatem solam aut complacitum, sed neque vt in assumptione personæ solius: & quod differunt quæ ad vnitatem veram collatæ naturæ, vnus vero ex vtrisque Christus & Filius, non quasi differentia naturarum ablata propter adunationem, perfecerunt vero magis nobis vnum Dominum & Christum & Filium deitatis & humanitatis per ineffabilem & arcanum adunationis concursum. Sic etiam dicitur cum ante sæcula habeat essentiam, & genitus sit ex Patre, nasci etiam secundum carnem ex muliere: non quasi diuina eius natura in sancta Virgine initium vt esset acceperit, neque quod indiguerit necessario propter se secunda natiuitate post eam quæ ex Patre est: (est enim fatuum simul & indoctum, existentem ante omnia sæcula, & consempiternum Patri, dicere opus habere vt esset secundum initium) quoniam vero propter nos & propter nostram salutem vniens sibi secundum subsistentiam humanitatem, processit ex muliere, ob hoc dicitur nasci carnaliter. Non enim primum homo natus est communis de sancta Virgine, & sic descendit in eum Verbum: sed ex ipsa vulua adunitam sustinuisse dicitur natiuitatem carnalem, vtpote suæ carnis natiuitatem propriam faciens. Sic dicimus eum & pati & resurgere; non quasi quod Dei Verbū passum sit in sua natura, aut plagas, aut perforaturas clauorum, aut quæcumque alia vulnera, (impassibilis enim est deitas, quod & incorporea est) sed quoniam quod factum est eius proprium corpus, passum est, hæc iterum ipse dicitur pati pro nobis, erat enim impassibilis in corpore passibili. Secundum eum vero modum & in moriendo intelligimus immortalem: etenim secundum naturam & incorruptibile, & vita, & viuificans est Dei Verbum. Quoniam vero proprium eius iterum corpus gratia Dei, secundum *Hebr. 2.* quod ait Paulus, pro omnibus gustauit mortē, dicitur ipse pati pro nobis mortem: non quasi quod in experimentū mortis venit, quod attinet ad eius naturam, (* stuporis enim est istud dicere aut sentire) sed sicut nuper dixi, caro

eius gustavit mortem. Sic & resurgente carne eius, iterum resurrectio ipsius dicitur: non quasi quod ceciderit in corruptionem, (absit) sed quia eius iterum resurrexit corpus. Sic Christum vnum & Dominum confitemur, non quasi hominem coadorantes Verbo, * & non sectio-^{* fr. vi} nis phantasia introducatur, cum dicitur, con, sed vt vnum eundem adorantes, quod non alienum est a Verbo corpus eius, cum quo & ipsi confidet Patri: non vt duobus iterum confidentibus filiis, sed vt vno secundum vnitionem cum propria carne. Si autem secundum subsistentiam vnitionem vel quasi impossibilem aut indecoram recusamus, incidimus vt duos dicamus filios. Omnino enim necesse est distinguere & dicere, hominem quidem specialiter Filii vocatione honoratum, specialiter autem iterum Dei Verbum filiationis nomen & rem naturaliter habentem. Non ergo diuidendus est in duos filios vnus Dominus Iesus Christus. Proderit autem nullo modo recta fidei rationi ita dicere, licet personarum vnitionem diuulgent quidam. Non enim dixit scriptura, quod Verbum hominis personam aduniuit sibi, sed quia factum est caro. Quod vero *caro factum est Verbum*, nihil aliud est, nisi quod similiter nobis participauit sanguinem & carnem, propriumque corpus nostrum fecit, & processit homo ex muliere, non abiiciens esse Deus, & ex Deo nasci Patre, sed in assumptione carnis permanens quod erat. Hoc annuntiat vbique integræ fidei ratio: ita reperimus sanctos sapuisse Patres: sic præsumpserunt Dei genitricem sanctam Virginem, non quod Verbi natura aut deitatis eius initium esset accepta a sancta Virgine, sed vt nato ex ipsa sancto corpore, animato etiam rationabiliter, cui & secundum subsistentiam adunitum Verbum, nasci dicitur secundum carnem. Hæc & nunc ex dilectione, quæ in Christo est, scribo, petens vt fratrem, & contestans coram Deo & electis angelis, hæc nobiscum & sapere & docere, vt custodiatur ecclesiarum pax, & concordia & dilectionis vinculum indisruptum permaneat sacerdotibus Dei.

*Ioan. 1.
Hebr. 2.*

*Conc. Ephes. act. 1.
& Chalced. act. 1.*

Cyrillus episcopus Alexandriae dixit: Audiuit sancta & magna hæc Synodus quæ scripsi reuerendissimo Nestorio, defendens rectam fidem. Certus vero sum, quod nullo modo egressus inuenior a recta fidei ratione, aut præter-

gressus expositum a sancta & magna Synodo, quæ illo tempore in Nicæa congregata est, symbolum: & peto vestram sanctitatem dicere, vtrum recte & irreprehensibiliter, & consonanter sanctæ illi Synodo talia scripserim, an non.

Iuuenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Perlecta sancta fide quæ in Nicæa, & epistola sanctissimi & reuerendissimi episcopi Cyrilli, & quæ a sancta Synodo exposita sunt, consona inueniuntur: & his piis dogmatibus consentio, & hæc probo.

Firmus episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Compendiose & capitulariter dicta a sancta Synodo, quæ in Nicæa est, exponens tua reuerentia, subtiliter & antepedes manifestam rem nobis & liquidiolem comprehensionem expositæ fidei fecit, vt nihil sit in dictis ambiguum, omnibus sibi inuicem consonantibus & fidei firmatæ. His igitur integre se habentibus & inconuertibiliter, & nullam inuolutionem inferentibus, & ego consentio, eandem fidem a sanctissimis episcopis meis patribus suscipiens.

Memnon episcopus Ephesi metropoleos dixit: Fidei expositæ a sanctis patribus trecentis decem & octo Nicææ congregatis, consona & epistola quæ lecta est, sanctissimi & reuerendissimi patris Cyrilli continet, quibus consentimus atque probamus, nihil minus inuenientes neque dissonans.

Et postquam dixerunt centum viginti quatuor episcopi consonanter, in fine ita scriptum est: Et omnes qui supra scripti sunt episcopi, eadem deponunt, & sic credunt sicut patres exposuerunt, & epistola sanctissimi archiepiscopi Cyrilli scripta ad Nestorium episcopum manifestat.

Palladius episcopus Amasææ dixit: Consequens est & epistolam reuerendissimi Nestorii relegi, cuius mentionem fecit in initio religiosissimus presbyter Petrus: vt cognoscamus, si & illa consonans est his quæ exposita sunt a sanctis patribus in Nicæa. Et relecta est.

Venerabili & reuerendissimo comministro Cyrillo, Nestorius
in Domino salutem.

ANNO
CHRISTI
533.

In Concilio
Ephesi part
1. 132. 9.

INIVRIAS quidem, quæ contra nos sunt, mirandarum
tuarum literarum, dimitto, vtpote medicinali patien-
tia dignas, dilata rerum ipsarum responsione vsque ad
tempus idoneum. Quod vero taciturnitatem non pati-
tur, quasi magnum ferat, si taceatur, periculum, hoc vt
possibile est, non ad multiloquium tendens, compendio-
sam narrationem facere tentabo, obscuræ & indigestæ lo-
quacitatis cauens fastidium. Incipiam vero a sapientissi-
mis tuæ dilectionis vocibus, ipsas iisdem sermonibus ap-
ponens. Quæ sunt igitur admirandæ tuarum literarum
doctrinæ voces? Sancta (* inquit) & magna Synodus, ip-
sum ex Deo & Patre secundum naturam genitum Filium
Vnigenitum, ex Deo vero Deum verum, lumen de lu-
mine, per quem omnia fecit Pater, descendisse, incarna-
ri, humanari, pati, resurgere. Hæc sunt tuæ reuerentiæ
verba, & cognoscis forte tua: audi vero & a nobis frater-
nam pro pietate admonitionem, & quam magnus ille
Paulus amato a se Timotheo contestatus est: *Attende le-
ctioni, consolationi, doctrinæ: hoc enim faciens, & te ipsum sal-
uum facies, & audientes te.* Quid vero vult hoc quod dico,
Attende? Quia sanctorum transitorie legens traditionem,
venia dignam ignorantiam ignorasti, eos passibilem dixif-
se arbitratus Patri consempiternum Verbum. Inspice au-
tem, si placet, dicta diligentius, & diuinum illum repe-
ries patrum chorum non consubstantialem deitatem pas-
sibilem dicentes, nec recens natam Patri consempiter-
nam, nec resurrexisse eam quæ solum templum susci-
tauit. Et si mihi aures in fraternam medelam præbue-
ris, ipsas tibi sanctorum patrum voces apponens, a ca-
lumnia quæ contra illos est, liberabo, & ab illa quæ con-
tra diuinas scripturas per illos est. Credo igitur & in Do-
minum nostrum Iesum Christum Filium eius vnigeni-
tum. Considera quomodo Dominus, & Iesus Christus, &
Vnigenitus, & Filius, primum ponentes communia dei-
tatis & humanitatis, vt fundamenta, nomina, tunc hu-
manationis & passionis & resurrectionis superædificant
traditionem, vt nominibus naturæ vtriusque communi-
bus,

1. Tim. 4.

ANNO
CHRISTI
553.

bus quibusdam significatiuis propositis, neque filiationis proprietates fecentur, neque ea, quæ naturarum sunt, in filiationis singularitate confutionis exterminatione periclitentur. In hoc enim eis eruditor Paulus factus est, qui humanationis diuinæ mentionē faciens, & ea quæ passionis sunt illaturus, prius ponens, Christus, commune (sicut paulo ante dixi) naturarum nomen, infert dictū vtrisque condecens naturis. Quid enim dixit? *Hoc sapiatis in vobis, Philip. 2. quod & in Christo Iesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse æqualis Deo: sed (ne per singula discurram) obediens factus est vsque ad mortem, mortem autem crucis.* Quoniā enim memoriam mortis facturus erat, ne Deum Verbum ex hoc quisquam passibile suspicetur, ponit Christū, tamquam impassibilis & passibilis substantiæ in singulari persona appellationē significatiuam, quatenus & impassibilis Christus & passibilis sine periculo vocetur: impassibilis quidem deitate, passibilis autē corporis natura. Multa de hoc potens dicere, & primum quidem, non natiuitatem in dispensatione, sed humanationē sanctos illos patres commemorasse; promissionem breuiloquii a me in principiis factam, refrenantem sentio sermonem, & ad secundum tuæ dilectionis pergentem capitulum: in quo naturarum quidem laudabam diuisionem, secundum humanationis & deitatis rationem, & earum in vnius personæ coniunctionē, & Deum Verbum secunda ex muliere dicere non eguisse natiuitate, & passionis incapabilem profiteri deitatem. Orthodoxa enim, vt veritas habet, hæc huiusmodi sunt, & omnium hæresum malis sectis circa dominicas naturas contraria. Reliqua vero si quidem aliquam sapientiam occultam inferebant legentium auribus incomprehensibilem, tuæ est diligentia scire: mihi enim videbantur prima peruertere. In primis enim impassibilem prædicatum, & secundæ natiuitatis incapabilem iterum passibilem & recens creatum nescio quo modo * intulit, quasi secundum naturam Deo Verbo accidentibus templi copulatione corruptis: aut parum aliquid hominibus putatur, quod sine peccato templum, & a diuina inseparabile natura, pro peccatoribus natiuitatem & mortem sustinet: aut non * crediderit, quod dominica vox ad Iudæos clamat: *Soluite templum hoc, & in tribus diebus suscitabo illud: Ioan. 2.*

Concil. Tom. 12.

X

non, Soluite diuinitatem meam, & in tribus diebus resurget. Iterum & hic latius volens dicere, promissionis meae memoria conticeo. Dicendum est tamen, breui sermone me vrente vbique. Diuina scriptura * quandoque memoriam facit dominicae dispensationis, natiuitatem nobis aut passionem non deitatis, sed humanationis Christi tradidit, vt vocetur secundum scrupulosam appellationem sancta Virgo Christi genitrix, non Dei genitrix. Et audi haec euangelii clamantibus: *Liber*, ait, *generationis Iesu Christi filii David, filii Abraham*. Et certum est, quia David filius Deus Verbum non erat. Accipe & aliud, si placet, testimonium: *Iacob autem genuit Ioseph virum Mariae, ex qua natus est Iesus, qui dicitur Christus*. Considera iterum alteram attestantem nos vocem: *Iesu vero generatio ita est. Desponsata enim matre eius Maria Ioseph, inuenta est in utero habens de Spiritu sancto*. Creaturam vero Spiritus quis vtique Vnigeniti aestimabit deitatem? Quid oportet dicere, quod mater Iesu erat ibi. & rursus: *Cum Maria matre Iesu. & Quod in ea natum est, ex Spiritu sancto est. & Accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum. & De Filio eius, qui factus est ex semine David secundum carnem. & de passione rursus. Quod Deus suum Filium misit in similitudinem carnis peccati, & de peccato condemnavit peccatum in carne. Et iterum: Christus mortuus est pro peccatis nostris. & Christo passo carne. & Hoc non est deitas, sed corpus meum, quod pro vobis frangitur: & mille aliis vocibus attestantibus hominum genus, non Filii putare deitatem recentem, aut passionis corporeae capabilem, sed coniunctam naturae deitatis carnem. Vnde & Dominum David Christus semetipsum & filium nominat. *Quid enim, ait, vobis videtur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei: David. Respondit Iesus, & dixit eis: Quomodo ergo David in Spiritu Dominum eum vocat, dicens: Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis?* vtpote filius existens omnino David secundum carnem, secundum deitatem autem Dominus. Esse quidem deitatis Filii corpus templum, & templum secundum summam quamdam & diuinam vnitam coniunctionem, vt quae sunt corporis, deitas propria ducat, bonum est confiteri, & euangelicis traditionibus dignum. Nomini vero proprietatis adscribere & carnis proprietates, natiuitatem*

*quando
cumque

Matth. 1.

Ibidem.

Ibidem.

Ioh. 1.

Matth. 1.

Matth. 2.

Rom. 1.

Rom. 8.

1. Pet. 3.

1. Pet. 4.

Luc. 22.

Matth. 22.

Psal. 109.

ANNO
CHRISTI
553.

dico, & passionem, & mortem, errantis est, frater, intelligentiæ secundum paganos, aut desipientis Apollinarii & Arii, & quæ sunt aliarum agrotantium hæresum, magis vero si quid est illis grauius. Neesse est enim eiusmodi, qui proprietatis nomine attrahuntur, & lactationis confortem propter proprietatem Deum Verbum facere, & paulatim incrementi participem, & pauoris tempore passionis, auxilio etiam angelico indigentem. Et taceo circumcisionem, & sacrificium, & sudores, & esuritionem, quæ propter nos carni contigerunt, adorabilia contingentia. In deitate vero hæc falsè suscepta, & nobis tamquam calumniatoribus iustæ condemnationis causa sunt. Hæ sunt sanctorum patrum traditiones, hæc diuinarum scripturarum præcepta. Si quispiam & quæ sunt misericordiæ diuinæ, & quæ sunt auctoritatis diuinæ, loquitur. *Hæc meditare, in his esto, vt tuus profectus manifestus sit omnibus,* ^{1. Tim. 4.} Paulus ad omnes dicit. Quod vero pro scandalizatis curam geras, bene facis esse sollicitus, & gratulamur diuinorum curam gerenti animæ tuæ, & de nobis sollicitæ. Cognosce vero deceptum esse temetipsum ab eis qui hic a sancta Synodo depositi sunt, vtpote sapientes ea quæ Manichæorum sunt, aut certe forsân a dilectionis tuæ clericis. Qui sunt enim ecclesiæ, quotidie proficiunt, & populorum tanta multitudo crescit per gratiam Christi, vt videntes multitudines, quæ sunt prophetæ clament: *Implebitur terra ad cognoscendum Dominum, quasi aqua multa cooperire maria.* Principes vero incredibile gaudium habent, etiam quæ regni sunt, illuminati dogmate. Et vt compendiose dicam, illa in omnibus hæresibus quæ contra Deum certant, & contra ecclesiæ recta dogmata, quotidie quis reperiet apud nos voce impleri: *Domus Saul ibat & infirmabatur, & domus Dauid ibat & confortabatur.* Hæ a nobis, vtpote a fratribus ad fratrem suasiones sunt. Si vero aliquis contendit, clamabit per nos ad huiusmodi Paulus: *Nos talē consuetudinem non habemus, nec ecclesiæ Dei.* Omnem quæ tecum est in Christo fraternitatem ego & qui mecum sunt plurimum salutamus. Saluus & pro nobis orans permanes, Domine honoratissime & Dei cultor.

Cyrillus episcopus Alexandria dicit: *Quid videtur sanctæ & magnæ huic Synodo de nuper lecta epistola?* ^{Conc. Ephes. act. 1.}

Concil. Tom. 12.

X ij

Putas videtur & ipsa consona esse definitæ fidei in Synodo sanctorum patrum, qui illo tempore congregati sunt in Nicæa vrbe, an non?

Iuuenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Nullo modo consona existit piæ fidei expositæ a sanctis patribus qui in Nicæa fuerunt: & anathematizentur ita credentes; aliena enim hæc omnia existunt ab orthodoxa fide.

Flavianus episcopus Philippiensium dixit: Quæ sunt in relecta epistola, simul omnia pugnancia existunt omnino, & aliena procul dubio ab exposita fide in Nicæa a sanctissimis patribus: & alienos esse a recta fide ita credentes iudicamus.

Firmus episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Formam pietatis apponens in principiis epistolæ, procedente fermone nullo modo suum sensum obumbrare valens, nudum a velamine suum apposuit sensum, dissentientem a fide sanctorum patrum trecentorum decem & octo, & epistolæ sanctissimi episcopi Cyrilli contraria habentem.

Valerianus episcopus Iconii dixit: Omnibus conspicua est epistolæ diuersitas reuerendissimi Nestorii, non solum fidei sanctorum patrum Nicææ, & epistolæ reuerendissimi & sanctissimi archiepiscopi Cyrilli dissonans, sed nec sibi conueniens.

Et cum interlocuti essent sequenter trigintatres episcopi, omnes episcopi simul clamauerunt: Qui non anathematizat Nestorium, anathema sit. Istum recta fides anathematizat: istum sancta Synodus anathematizat. Qui communicat Nestorio, anathema sit. Omnes anathematizamus epistolam & dogmata Nestorii. Hæreticum Nestorium omnes anathematizamus. Communicantes Nestorio omnes anathematizamus. Impiam fidem Nestorii omnes anathematizamus. Impium dogma Nestorii omnes anathematizamus. Impium Nestorium omnes anathematizamus. Omnis mundus anathematizat impiam sectam Nestorii. Qui hunc non anathematizat, anathema sit.

Iuuenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Legantur & literæ reuerendissimi & sanctissimi archiepiscopi Romanorum Cælestini, quas destinavit de fide.